

GÖĞÜS GÖĞÜSE MUHAREBE VE GÜVENLİK UYGULAMALARINDAKİ YERİ¹

CLOSE QUARTERS COMBAT AND ITS ROLE IN SECURITY MEASURES

Doç. Dr. M. Kubilay AKMAN

Uşak Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü E-mail: kubilay.akman@usak.edu.tr,
Uşak/Türkiye

ÖZ

Göğüs Göğüse Muharebe (GGM) ya da Yakın Dövüş (YD) askeri ve kurumsal-resmi güvenlik alanında tarihsel kökleri bulunan bir savunma disiplini olmakla beraber çağdaş kent ortamının gerektirdiği önlemler üzerine sivil alanda da farklı versiyonlarıyla yayılmıştır. Batı'daki askeri çalışmalar kapsamında bugün devam eden Göğüs Göğüse Muharebe'nin 20. Yüzyıldaki kökleri 2. Dünya Savaşı'na ve William E. Fairbairn, Rex Applegate, Bill Underwood gibi isimlere dayanır. Avrupa'da bir savunma sistemi olarak geliştirilen Krav Maga ve Rusya'nın hala kullanılmaya devam eden kişisel savunma disiplini Sistema da GGM modelleri arasında kaydedilebilir. 21. Yüzyıla gelindiğinde farklı ülkelerin ve kültürlerin askeri, polis ve güvenlik ekollerinden gelen Yakın Dövüş modelleri, geleneksel savaş sanatları ya da modern savunma sistemleriyle harmanlanarak çağdaş güvenlik uygulamalarında çok geniş bir çeşitlilik yelpazesi sunmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Göğüs Göğüse Muharebe, Yakın Dövüş, Savaş Sanatları, Kişisel Savunma, Silahsız Dövüş, Güvenlik Çalışmaları, Güvenlik Sosyolojisi

ABSTRACT

Although Hand to Hand Combat (H2H) or Close Quarters Combat (CQC) is a defense discipline with its historical roots in military and institutional-official security, after requirements and necessities of contemporary urban environment it has spread to civil sectors as well in different versions. Modern origins of Hand to Hand Combat, which continues today, is coming from World War II and names such as William Fairbairn, Rex Applegate, Bill Underwood. Krav Maga which was developed as a self-defense system in Europe and Sistema which is still used in Russia as a fighting system can be seen also among H2H combat models. When we have come to 21st Century Close Quarters Combat models of military, police and security schools from different countries and cultures have been blended with traditional martial arts and modern self-defense systems, provided a wide range of variety.

Keywords: Hand to Hand Combat, Close Quarters Combat, Martial Arts, Self-Defense, Unarmed Combat, Security Studies, Sociology of Security

1. GİRİŞ

Toplumsal bir kurum olarak güvenlik insanlık tarihi boyunca toplumların kendini yeniden-üretebilmesi ve sürekliliği için, kamunun olduğu kadar özel alanın ve bireylerin de korunabilmesi amacıyla çeşitli uygulamalar, önlemler geliştirmiştir. Güvenlik kurumunun sosyolojik olarak işleyişi sadece devlet eliyle gerçekleşmez, toplumun en ince gözeneklerine kadar varlığını ve etkisini hissettirir. Çoğu zaman çağdaş dünyanın bireyleri olarak aldığımız güvenlik önlemlerinin farkına dahi varmayız: e-mail hesabımıza gelen birkaç şüpheli gönderiden sonra şifremizi değiştirmemiz, internet alışverişini ya yapmamayı tercih etmemiz ya da güvenli sitelerden sürdürmemiz, bazen yağmur yağmayacakken dahi etraftaki bazı olası tehditlere karşı

¹ Türkiye'deki askeri bilimler, güvenlik bilimleri, savunma sanatları gibi alanlara özgün ve sosyolojik bir katkı olmak üzere yazılan bu makale akademik amaçlarla yayınlanmaktadır. Askeri personelin komutanları, Emniyet personelinin amirleri ve sporcuların antrenörleri yakın savunma alanındaki tek sorumlu mercileridir. İlgili kişilerin eğitim ve müfredatlarını sorumlu makamlardan temin etmeleri gerekmektedir.

baston şemsiye ile gezmemiz; yaşadığımız siteleri, işyerlerimizi güvenlik kameralarıyla donatmamız, hafta sonları hem kilo kontrolü hem de kendimizi korumak amacıyla JiuJitsu kursuna gitmemiz, vb. birçok örnek güvenlik meselelerinin ve bu sosyolojik kurumun işleyişinin gündelik hayatlarımızda ne çok etkili olduğunu göstermektedir. Niçin bu kadar çok korkuyoruz? Gerçekten bu denli yoğun bir tehdit altında mıyız? Bu konularda nicel ve nitel birçok boyuttan bahsedilebilir. Tehdidin bu derece büyük olup olmamasından daha ön planda olan psikolojik faktör ise güvenlik uygulamaları ve önlemleriyle kendimizi daha dingin ve huzurlu hissetmemizdir.

Tarihte de bugün de sadece teknoloji ve silahlarla kendimizi güvende hissetmedik. Bazen teknolojik aygıtların, silahların koruyamayacağı kadar kısa bir sürede ve yakın mesafede tehdit oluşabilir. Bu durum sadece profesyonel güvenlik kadroları (asker, polis, gardiyan, özel güvenlik, istihbaratçı, vb.) için değil bizler gibi sıradan, sivil bireyler için de böyledir. Öyle bir anda, öylesine bir tehdit karşınıza çıkar ki, eliniz düğmeye gidip alarına basana kadar ya da akıllı telefonunuzun güvenlik kilidini açıp Polis İmdat'a daha haber vermeden, hatta ağızımızdan "İmdat" kelimesi dahi dökülemeden soğuk bir metalin ölümcül tehdidi önünüzde ışıldayabilir. İşte o zaman film şeridi gibi gözlerinizin önünden izlediğiniz Ninja, Kajukenbo, Kapoeira filmlerinden kareler geçer; mahalle arasında bodrum katlarda gördüğümüz Karate, Tekvando, Judo kurslarına keşke de yazılıydım dersiniz. Ama artık çok geçtir.

Silahlar ve teknoloji hiçbir zaman tek başına yetmediği için mağara devrinden bugüne insanlar çıplak ellerle mücadele etmeyi, dövüşmeyi, boğuşmayı öğrendiler. Başlangıçta bu boğuşmalar çok ilkel idi. Ardından, binyıllar zarfında süzülerek daha sofistike teknikler geliştirildi. Şaolin Tapınağı gibi önemli Kung Fu ekollerinde ustalar hayvanları seyrettiler ve oradan model aldıkları teknikler geliştirdiler. Yakın dövüş tekniklerinin de dahil olduğu Çin mücadele sanatları Vuşu (Wu Shu) olarak adlandırıldı: "Wu Shu terimi ilk olarak Güney Song Hanedanlığı döneminde yaşamış bir şair olan Yan Yanzhg (384- 456) tarafından kullanılmıştır. "Wu" kelimesi silah, güçlü, cesur gibi anlamlara karşılık gelir. "Shu" kelimesi ise teknik, bilim ve sanat demektir. İki kelimenin birleşmesi ile meydana gelen Wu Shu ise askeri teknik, cesurların tekniği, dövüş sanatı ve savaş sanatı gibi anlamlara sahiptir" (Eke, 2014: 43-44). Bu kelimenin etimolojisinden de anlaşılacağı gibi salt bir dövüş boyutu değil, sanat ve bilim kavrayışı da zamanla gelişmiştir.

Askeri yakın dövüş ve onun değişim-dönüşüm yaşamasıyla bugün sivil alanda da etkin olarak kullanılan kişisel savunma sistemleri geleneksel savaş sanatlarından, onların formlarından-katalarından çok daha ayrı, daha pratik ve doğrudan uygulamalara sahiptir. Bir Kung Fu ustasının, Tai Chi Chuan sifu'sunun, Taijutsu sensei'nin yetişmesi uzun yıllar alır. Cepheye savaşmaya yollayacağınız, ya da metropolün karanlık sokaklarında huzuru, güvenliği ve adaleti temsil etmesini bekleyeceğiniz askerlerin, polislerin yetişmesi için özellikle spesifik olarak dövüş teknikleri bağlamında birkaç ayınız ya da daha gerçekçi bir değerlendirmeye birkaç haftanız vardır. Bu kısacık sürede bu güvenlik personeline hayatta kalmaya ve hayatı savunmaya dair en temel, etkili, pratik ve doğrudan teknikleri vermeniz gerekmektedir. Ondaki turna duruşu, yılan vuruşu, ejder pençesi, vb. bekleyemezsiniz. İçsel enerjisine yoğunlaşmış meditasyon yapacak zamanı yoktur. Sokakların ve jungle'nin kuralları basittir: bir numaralı kural karşınızdakiler için kuralın olmamasıdır. Kanunlara uymak, hukuku korumak, insan hakları, vb. sizi bağlar ama kanun kaçaklarını, teröristleri, organize suçluları, vb. sınırlandırmaz. O zaman kendinizi ve düzeni yasalar çerçevesinde korumak için gereken teknikleri öğrenmeniz gerekir.

Çok geniş bir konu olan ve birçok alt dalları bulunan Göğüs Göğüse Muharebe (GGM) / Yakın Dövüş (YD) temalarıyla ilgili burada analitik bir çerçeve çizilecektir. Öncelikle temel konseptlerden, bazı terimlerden ve ana hatlardan; ardından konunun teknik boyutlarından bahsedilecektir. Burada anlatılacak hususlar, uluslararası literatür üzerinden yapılacak olan özgün tartışma ve değerlendirmeler hem ülkemizdeki ilgili güvenlik uzmanlarının, akademisyenlerin hem de konuya ilgi duyacak olan sivil okuyucuların istifade edebileceği mahiyettedir.

2. KONSEPTLER

İçinde bulunduğumuz çağ başarılı ve başarısız, stratejik hataları ya da taktik çıkmazları olan çeşitli "güvenlikleştirme" (securitization) örnekleri sunmaktadır. Bir tanımlama getirilmesi gerekirse: "Güvenlikleştirme; bir şeyin, değerli olduğu kabul edilen bir öznenin varlığına yönelik bir tehdit biçiminde kurgulanması ve söz konusu kurgunun normal siyasi sürecin dışına çıkılarak alınan istisnai tedbirleri desteklemek için kullanılmasıdır. Güvenlikleştirme girişimleri, yaygın bir başarı sağlayıp sürekli olabileceği gibi sınırlı bir başarı sağlayabilir ya da tamamen başarısızlığa uğrayabilir" (Sandıklı-Emeklier, 2012: 51-52). Ulusal ve uluslararası boyutta müşahede edilen bu süreç çok daha minör bir eksen de kendini hissettirir. Gündelik yaşamın her boyutu (reel, sanal, ekonomik, psikolojik, vb.) güvenlikleştirme pratikleriyle doludur.

Güvenlik konseptlerindeki değişimlerle beraber insanın muharebe ya da dövüş mekanizmaları, yaklaşımları ve teknikleri dahi değişmiştir. Göğüs Göğüse Muharebe (GGM) dönüşürken bazı esas unsurlar kendini korur. Mesela, göğüs göğüse muharebede olması gereken temel özelliklerden biri güçlü olmak ve enerjinin sürekliliğini sağlamaktır (Moore, 2001: 72). Dövüşebilmek için güçlü olmalı ve enerjinizi mücadele süreci boyunca sürdürebilmelisiniz. Bu ister ülkelerin savaşı, ister iki bireyin karşılaşması, isterse konsepti iş dünyasına uyarlayacak olursak iki şirketin rekabeti eksenlerinde böyledir.

Resim 1-2: GGM'de Gard Duruşu²

İnsan topluluklarının tarih boyunca gösterdiği muharebe (dövüş) davranışlarını, hem teknik hem de sosyal boyutlarıyla ele alan disipline Hoploloji adı verilmektedir. Bu konuda çalışmalar yapan Uluslararası Hoploloji Derneği çeşitli kavramsal ve uygulamalı programlar gerçekleştirmektedir. Hoplolojinin üç boyutundan bahsedilmektedir:

- ✓ Teknolojik Hoploloji: Burada insan muharebelerinin, çatışmalarının teknolojik ve çatışma çevresiyle alakalı kısmı ele alınmaktadır.
- ✓ Fonksiyonel Hoploloji: Hoplolojinin fonksiyonel boyutu silahlar, muharebe sistemleri, vb. arasında hangi fonksiyonlar üzerinden nasıl bir karşılıklı ilişki olduğuna odaklanır.
- ✓ Davranışsal Hoploloji: Bu ekseninde insan mücadelelerinin, muharebelerin, çatışmaların davranışsal, psikolojik ve sosyo-kültürel hususları ele alınıp incelenir (IHS, 2017).

Hoplolojinin Türkiye'de üzerinde yeterince çalışılmamış bir tema olduğunu görüyoruz. Aslına bakılırsa sadece hoploloji gibi spesifik bir konuda değil güvenlik sosyolojisi, güvenlik çalışmaları, vb. alanlarda da Türkiye'nin mevcut birikimini temsil edecek, açığa çıkaracak daha fazla ilmi esere gerek duyulduğu söylenebilir. Bunun yanında GGM ve geleneksel / modern kişisel savunma, savaş sanatı ekollerıyla ilgili çalışmalara da ihtiyaç olduğunu görebiliyoruz.

Göğüs göğüse muharebe modern askerin gelişimindeki temel taşlardan biridir ve "iki veya daha fazla sayıda kişinin çıplak elle ya da elle tutulan bıçak, sopa ve fırlatılan ve ateşli olmayan silahlarla mücadelesi" olarak tanımlanabilir (Department of the Army, 2010: 1). Çağdaş GGM ustalarının Yakın Dövüş (YD) prensiplerini derinleştirirken diğer disiplinlerden, alanlardan esinlendikleri bir arayış sürecinde oldukları görülür. Bu bağlamda, Sifu Richard Bustillo'nun öğrencilerinden, göğüs göğüse muharebe yanında Bruce Lee'nin geliştirdiği savaş sanatı konsepti olan Jeet Kune Do'yu da uygulayan Dr. Deepak Rao Askeri JKD modelini oluşturmuştur. Rao'ya göre askeri alanda yakın muharebe üzerine şu 4 boyuttan bahsedilmektedir:

- ✓ Göğüs göğüse (silahsız dövüş),
- ✓ Silaha karşı silahsız savunma,

² Resim 1, 2, 5, 6, 7, 8, 9 ve 10'daki teknikler Eğitmen Tamer Tosun ve öğrencisi tarafından canlandırılmıştır.

- ✓ Silahla silahsız hasımı kontrol etme,
- ✓ Silaha karşı silahla savunma (Rao, 2010: 46).

Jeet Kune Do'nun temel felsefesi ve prensipleri/kavramları Askeri JKD uygulamalarında da belirleyici olmaktadır: bu anlamda basit, doğrudan ve etkili olmak; pratiklik, açık görüşlü ve esnek bir bakışa sahip olmak, adaptasyon, denge, hareketin ekonomik kullanımı, akışkanlık; en güçlü silahla (yumruk, tekme, vb.) en zayıf olan yanı, en uzun silahla en yakın olanı hedef almak, vb. sayılabilir. Stratejik ve değişime açık olma, yeri geldiğinde limit ve yöntem tanımama konseptleri Askeri JKD'de de birebir uygulanmaktadır (Rao, 2010: 55-60). Sadece konseptler, prensipler düzeyinde değil somut teknikler seviyesinde de Dr. Rao esnek ve değişken olmayı önerir. Bu anlamda mesela rakiplerin durumuna göre "üç hal" durumundan bahseder:

1. Gaz Hali: Bu durumda rakibin uçucu bir gaz gibi, hareketli ve hafif olması önerilir. Bu özellikle hafif ve küçük bünyeli kişilerin daha büyük cüsseli hasımlara karşı uygulayabileceği bir yaklaşımdır.
2. Sıvı Hali: Rakiplerin yaklaşık eşit olduğu durumlarda geçerlidir. Su gibi akarak hasmı yoklamak ve doğru zamanda saldırmak gerekir.
3. Katı Hal: Fiziki olarak çok daha iri olan bir kişinin daha cılız olan hasmına karşı uygulayabileceği, saha sağlam, daha az değişken ve katı bir dövüş tarzıdır. Burada güç akışkanlık veya hareketlilikle değil fiziki açıdan etkili bir duruşla sağlanır (Rao, 2010: 131).

Imi Lichtenfeld tarafından geliştirilmiş bir sistem olan Krav Maga GGM'nin pratik ve etkin bir örneği olarak görülebilir. Zamanla farklı kolları ortaya çıkan Krav Maga'nın bugün yaygın alt dallarından biri IPP Krav Maga'dır. Yoğun Kişisel Korunma (Intensive Personal Protection) anlamına gelen IPP Krav Maga'nın prensipleri basitlik ve akıcılıktır. Bunlar JKD için de temel olan yönelimlerdir. IPP Krav Maga siviller kadar askeri-güvenlik personellerinin gerçek yaşamda karşılaşılabilecekleri çatışma ortamlarında yardımcı olmak üzere dizayn edilmiştir (IPP, 2017). Sisteme ise GGM'nin Rusya'daki etkin örneği olarak karşımıza çıkmaktadır. Sisteme "öncelikle bir insan bilimi" olarak tanımlanmıştır ve "toplumdaki insan davranışını, acil durumlarda bireyin davranışlarını, insanın kendi zihin yapısını, sinir sistemini, bedenini farklı durumlara göre idare edebilme yeteneğini" araştırır (Talanov, 2017). Krav Maga'dan ayrı olarak Sisteme'da masajın da dahil olduğu çeşitli sağlık uygulamaları olduğunu görüyoruz. Rusya'daki Sisteme çalışmalarının bir diğer önemli boyutu fiziki müdahalelere dayanma eşliğinin yükseltilmesidir.

Kanadalı GGM eksperisi Bill Underwood'un geliştirdiği sistem Combato olarak adlandırılmıştır. Bugün GGM klasikleri arasında sayılan Underwood Combato'yu zihinsel ve fiziksel enerjinin en üst ve etkili düzeyde kullanımı olarak tanımlamıştır. Zihni özellikle vurgular: çünkü onun sisteminde kontrolsüz, aklın belirleyici olmadığı ve nedensiz / amaçsız hiçbir fiziksel pratik bulunmamaktadır. Bunu sağlarken en üst düzeyde dikkat ve farkındalık duygusunu geliştirmeyi hedefler. Savunma ve atak yerine göre etkin olarak uygulanır. Beden kişinin ve karakterinin hizmetindedir. Hasımın taarruzuna karşı her daim hazır ve atik olma özelliği kazandırılırken Combato eğitiminde öğrenilen prensipler hayatın diğer alanlarına da uygulanabilecek mahiyettedir (Underwood, 1943: 8-9). Bu durum genel anlamda savaş sanatları ve kişisel savunma sistemleri için söylenebilir. Hayali düşmanlarla dövüştüğünüz bir katayı doğru yorumlayabilerseniz, iş dünyasındaki gerçek rakiplerinizi alt etmek için kullanabilirsiniz. Sun Tzu'nun, Musashi'nin, vb. savaş sanatı klasiklerinin kitapçılarda işletme yönetimi raflarında karşımıza çıkması boşuna değildir!

3. TEKNİK BOYUTLAR

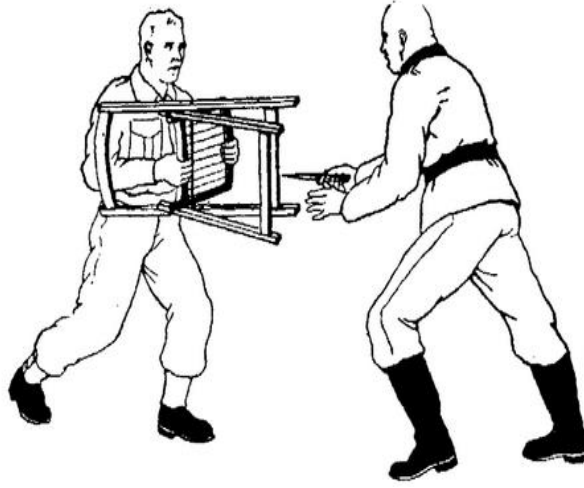
GGM'yi geleneksel savaş sanatlarından ayıran en önemli özellik onun kısa yoldan sonuç almayı hedefleyen, ekonomik ve doğrudan bir disiplin olmasıdır. Göğüs Göğüse Muharebe (H2H, Hand to Hand Combat³) tamamen pratik ve pragmatiktir. En önemli esas hayatta kalmak ve hasmı etkisiz hale getirmektir. Bu bağlamda kullanılan birçok vuruş ve tekniklerin arasında çok ilginç olan "giysiyle boğma" (choke) sayılabilir (Thompson, 2006: 193). Burada, yakın dövüş esnasında temas halinde olduğunuz hasmın tişörtü, gömleği, vb. ona karşı kullanılır. Realite eksenli bir karşılaşma söz konusu olduğunda efektif, pratik çözümlerin geliştirilmesi gündeme gelir.

³ İngilizcedeki "Hand to Hand Combat" terimini birebir çeviriyle "El Ele Muharebe" diye aktarırsanız önemli bir çeviri hatası yaparsınız. Çeviride anlamı karşılamak esastır. Bu anlamı "Göğüs Göğüse Muharebe" karşılamaktadır.

Resim 3: Giysiyle Boğma (Thompson, 2006: 195).

Göğüs göğüse muharebe gerçeklik-temelli bir sistem olarak atak sürecinin üç aşamasında da etkin çözümler sunar: 1. Atak öncesi süreç, 2. Atak süreci, 3. Atak sonrası süreç (Mann, 2004: 5) Bu aşamaların her biri yerine göre spesifik çözümleri gerektirmektedir. Mann'a göre gerçeklik temelli sistemler sportif ve geleneksel savaş sanatlarına göre esasen somut sorunlara cevap geliştirmesi ve olası silahlı saldırılara karşı da çözüm önermesiyle ayrılmaktadır (Mann, 2004: 5). Bu anlamda, göğüs göğüse muharebe çalışmaları olası silahlarla / aletlerle (ateşli silah, bıçak, sopa, vb.) yapılacak saldırılara karşı da efektif çözümleri ortaya koyar. Eğer hasmın silahlı (mesela bıçaklı) saldırısında kişinin kendini koruyabileceği herhangi bir araç yoksa, uluslararası Göğüs Göğüse Muharabe klasikleri arasında sayılan W.E. Fairbairn'in ifade ettiği gibi, eğer çevrede varsa bir sandalye dahi kişinin kendini koruyabilmesine çok katkı sağlar (Fairbairn, 2007: 64). Daima doğaçlamaya ve yaratıcı çözümlere hazır olmak gerekir.

Resim 4: Bıçaklı saldırıya karşı sandalye ile müdafaa (Fairbairn, 2007: 65)

Göğüs göğüse muharebede askeri personel “çeşitli darbeleri, tutuşları, ayak ve kol oyunlarını ve bir düşmanı saf harici kılmak yahut öldürmek için kullanılan diğer hareketleri” ve “mevcut vasıtaların silah olarak kullanılmasını” öğrenir (ST 21-150, 1957: 1). Bu anlamda, “göğüs göğüse muharebede en önemli husus, basit ve atak bir taktik kullanmaktır. Hasma ancak taarruzla boyun eğdirilebilir” (ST 21-150, 1957: 1). Göğüs göğüse muharebe sürecinde kişinin hayatı daima tehdit altındadır. Burada ya kişi elinin altında bulunan çeşitli alet, eşya, vb. nesneyi silah amaçlı kullanır ya da vücudun doğal silahlarından istifade eder (başta yumruk olmak üzere elin değişik kullanımları, ayak vuruşları, vb.) (ST 21-150, 1957: 3-9). Göğüs göğüse muharebe süreçleri hasma rasgele vurmak şeklinde değildir. Özellikle vücudun belirli, hassas yerlerine yapılan vuruşlar ölümcül olabilir (Her hangi bir riske mahal vermemek adına burada detaylı bilgisini vermediğimiz bu noktalar ST 21-150 eserinin 3. Bölümü’nde tafsilatlı olarak açıklanmıştır).

Resim 5-6: Yumruk ve açık el vuruşu

Yakın dövüş, göğüs göğüse muharebe eğitimleri hasmı silahsızlaştırma (disarming) tekniklerini içermektedir. Silahsızlaştırma tekniklerini bilmek ve etkili olarak kullanmak bir silahlı müdahale riski altında olan kişinin hayatta kalma ihtimalini yükseltecektir (Bishop, 2008: 141). Hasmin silahını alma konusu çok detaylı tekniklere sahiptir ve farklı silah türlerine karşı yine farklı silahsızlaştırma usülleri kullanılır (ST 21-150, 1957: 131-197). Silahsızlaştırma askeri, polis, özel, vb. tüm güvenlik uzmanlarının göğüs göğüse muharebe / yakın dövüş programlarında yer alması gereken müfredatın asli bir unsurudur. Ne var ki, unutulmaması gereken önemli bir nokta şudur ki, hiçbir disarming tekniği yüzde yüz güvenceli değildir ve silahı doğrultanın da benzer bir eğitimden geçmiş olma olasılığı oldukça yüksektir.

Askeri kontekstte boğma (choke), eklem kitleme (joint lock) ve vuruşlar (striking) etkili teknikler olarak ön plana çıkmaktadır (Department of the Army, 2010: 3). Dirsek vuruşlarının mantığı ve mekanizması el

vuruşlarından farklıdır. Esasen dirsek teknikleri vuruştan çok smashing (ezme, sert vuruş, parçalama) olarak görülebilir. (SSF UNARMED CBT, 1983: 61). Diz teknikleri de yine smashing kategorisi içinde alınabilir (SSF UNARMED CBT, 1983: 64). Hangi vuruşun ne zaman kullanılacağı dövüş mesafesiyle çok alakalıdır. Uzaktan yakına doğru mesafeler şu şekilde sıralanabilir: tekme - yumruk - diz, dirsek - güreşme, tutup atma. Uzak mesafedeki bir rakibi tekme ile kendimizden uzak tutabiliyorsak bunu yaparız. Yumruk atmak üzere yaklaşmayız, zira dövüş esnasında yakın duruş daima ekstra risk oluşturmaktadır.

Resim 7-8: Tekme vuruşları

Resim 9-10: Dirsek ve diz vuruşları

Yakın dövüşte başarılı olma belirli bir oranda güç artırmaya dönük, daha çok “spor yönelimli” kondisyon çalışmalarını da gerektirir (Moore, 2001: 71). Bu anlamda göğüs göğüse muharebede *fitness* egzersizleri tavsiye edilmektedir. (Moore, 2001: 71). Fakat unutulmaması gereken nokta nasıl bir GGM / YD performansı sergilediğiniz, ne kadar başarılı bir dövüşçü olduğunuz vücudunuzun şekliyle, kondisyonunuzla, vb. tek başına ilgili değildir. İyi bir teknik seviyesi olan dövüşçü, kondisyonu ve kas yapısı nasıl olursa olsun reel durumlar, karşılaşmalar tecrübesi olmayan bir bireyi büyük ihtimalle alt edecektir. Kondisyon bir avantajdır, ama dövüşü kazanmanızın garantisi değildir.

4. SONUÇ

Suç çağdaş toplumlarda, özellikle metropollerde ciddi bir tehdit oluşturmaktadır. Hukuki önlemler ve cezalarla suçun önüne geçilebilir mi diye sorulduğunda cevap şudur: “Cezayı geniş ölçüde kullanmamıza rağmen, toplumumuzda yüksek düzeyde **suç tekerrürü**, *daha önce suç işleyen insanlar tarafından yeniden suç işlemesi mevcuttur*” (Macionis, 2012: 238). Bu durum toplumu suçlar açısından oldukça riskli hale getiriyor. Öyleyse günümüz dünyasının bireyleri ne yapmalıdır? Bir saldırının, fiziki tehdidin kurbanı olduklarında Polis’i arayıp kendilerini ekip gelene kadar suçluların insafına mı terk etmeliler? Suç unsuru oluştuğunda nizami olarak yapılması gereken yardım çağrısını, kolluk güçlerinin davet edilmesini tartışmıyoruz. Anlık ve hızlı gelişen durumlardan bahsediyoruz. Yaşanan böylesi bir durumda, en iyimser ifadeyle kolluk güçlerinin 5 dakika içinde geleceğini varsayarsak (büyük kentlerin mesafelerini, sokaklarını ve trafiğini düşününce bunun ne kadar zor olduğu açıktır), bu süre bir kişinin ölümcül tehlikeler yaşaması için yeterlidir. Tabii, elinizin telefona gidebileceği zamanı ve imkanı bulabilmenizi umarak bu değerlendirmeyi yapıyoruz. O zaman ne yapılabilir? İşte bu noktada kanunların “nefs-i müdafa” olarak tanımladığı çerçevede birey hayatını korumak için gerekli teknikleri, *yasalar çerçevesinde ve suç ölçeğine vardırılmadan* kullanabilir. Başına silah dayanmış ya da üç dört kişinin bıçaklı saldırısına uğramış bir kişinin saldırganı vurarak kendi hayatını kurtarması meşru müdafaa / nefis-i müdafaa kapsamındadır. Bu konuda Türk Ceza Kanunu, Madde 25 şöyle der: “(1) Gerek kendisine ve gerek başkasına ait bir hakka yönelmiş, gerçekleşen, gerçekleşmesi veya tekrarı muhakkak olan haksız bir saldırıyı o anda hâl ve koşullara göre saldırı ile orantılı biçimde defetmek zorunluluğu ile işlenen fiillerden dolayı faile ceza verilmez. (2) Gerek kendisine gerek başkasına ait bir hakka yönelik olup, bilerek neden olmadığı ve başka suretle korunmak olanağı bulunmayan ağır ve muhakkak bir tehlikeden kurtulmak veya başkasını kurtarmak zorunluluğu ile ve tehlikenin ağırlığı ile konu ve kullanılan vasıta arasında orantı bulunmak koşulu ile işlenen fiillerden dolayı faile ceza verilmez.”⁴ Görüldüğü gibi “ağır ve muhakkak bir tehlikeden kurtulmak” üzere kişinin “orantı bulunmak koşulu ile” işleyeceği fiillere kanun ceza vermemektedir.

GGM ya da YD kökleri askeri muharebe sistemleri içinde bulunmakla beraber evrilerek, kendini modifiye ederek çağdaş yaşamın gerektirdiği güvenlik önlemlerine hizmet eden bir format kazanmıştır. Bugün genç yaşlı, kadın erkek her birey, fiziki durumu ve sınırları ne olursa olsun kişisel savunma sistemlerinden birini öğrenerek kendini koruyabilir. Makalede Hoploloji disipliniyle bağlantılı olarak gördüğümüz gibi, insanın mücadele disiplini ve teknikleri başlı başına bir ilmi araştırma alanıdır. Nahif bir şekilde “şiddet karşıtlığı” üzerinden bu durum göz ardı edilemez. Şiddet insanlık tarihi boyunca hep vardır. Burada sorun, bir taraftan askerlerimizin, polislerimizin ve diğer güvenlik mensuplarının kendilerini ve toplumu koruma noktasında insan hakları, sevgi ve huzur çerçevesinde olası bir şiddet durumunu nasıl kontrol edebilecekleri; diğer taraftan, sivil bireyler olarak bizlerin birer tehlike girdabına dönüşmüş olan çağdaş kentlerdeki hayatlarımızı nasıl kişisel savunma konseptleriyle koruyabileceğimizdir. Bu noktalara odaklanan incelemeler Göğüs Göğüse Muharebe, Yakın Dövüş ve bu disiplinlerden evrilen sistemlerin etraflıca araştırılmasını ve değerlendirilmesini gerektirmektedir.

KAYNAKLAR

- BISHOP, John E. (2008), *Kajukenbo - Original Mixed Martial Art*, Instant Publisher, Collierville, TN.
- DEPARTMENT OF THE ARMY (2010), *U.S. Army Hand-to-Hand Combat Handbook*, Lyons Press, Connecticut.
- EKE, Özdemir (2014), “Din-Spor İlişkisi (Shaolin Tapınağı Örneği)”, Yüksek Lisans Tezi, Atatürk Üniversitesi.
- FAIRBAIRN, W.E. (2007), *All-In Fighting*, Paladin Press, Colorado.
- IHS (2017), *International Hopology Society*, <http://www.hopology.com/about.htm> (erişim tarihi: 19.10.2017)
- IPP (2017), *IPP Krav Maga*, <https://ippkravmaga.jimdo.com/system> (erişim tarihi: 17.12.2017)
- MACIONIS, John J. (2012), *Sosyoloji*, Çev. Ed: V. Akan, Nobel Yay., Ankara.
- MANN, WR (2004), “You Fight The Way You Train, So Train To Survive”, *POSA Journal of Tactics & Training*, Vol: 1

⁴ <http://www.ceza-bb.adalet.gov.tr/mevzuat/5237.htm>

- MOORE II, Sgt Raymond E. (2001), Training Considerations for Close-Quarter Combat, Strength and Conditioning Journal, Volume 23, Number 5
- RAO, Deepak – RAO, Seema (2010), The JKD of Military Unarmed Combat, Unarmed Commando Combat Academy, India.
- SANDIKLI, Atilla (Ed.) (2012), Teoriler Işığında Güvenlik, Savaş, Barış ve Çatışma Çözümleri, Bilgesam Yay., İstanbul.
- SANDIKLI, A.-EMEKLİER, B. (2012), “Güvenlik Yaklaşımlarında Değişim ve Dönüşüm”, (Sandıklı, 2012).
- SSF UNARMED CBT (1983), Unarmed Combat, Special Service Force Headquarters, Ontario.
- ST 21-150 (1957), Göğüs Göğüse Muharebe, İstanbul Maarif Basımevi, İstanbul.
- TALANOV (2017), What is Systema, http://en.systema-talanov.com/what_is_systema (erişim tarihi: 17.12.2017)
- THOMPSON, G. – PELIGRO, K. (2006), Hand to Hand Combat / Modern Army Combatives, Invisible Cities Press.
- UNDERWOOD, W. J. B. (1943), Combato: The Art of Self-Defence for Soldier